



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2012, č. j. 3 A 192/2011 - 19,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce svou včas podanou kasační stížností napadá usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2012, č. j. 3 A 192/2011 – 19, kterým městský soud zastavil řízení o jeho žalobě pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, které se žalované Ministerstvo spravedlnosti dopustilo tím, že nebyla vyřízena stížnost žalobce ze dne 25. 3. 2011, č. j. MS060411/2, kterou se žalobce domáhal vyřízení žádosti ze dne 12. 1. 2011, č. j. 79/11-OT-OSV/8.

Proti napadenému usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost ze dne 7. 11. 2012. Stěžovatel výslovně namítá libovůli v postupu a uvažování městského soudu s argumentací uvedenou bod body 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 18, 19 a 20 na podporu svého přesvědčení, že při rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku soud nepostupoval podle přesvědčení stěžovatele správně, neboť i judikatura městského soudu je nekonzistentní. Poukazuje na to, že výzva k úhradě soudního poplatku,

ani rozhodnutí soudu o zastavení řízení neoznačuje žalobu nezaměnitelně. Městský soud výslovně nezpochybnuje nemajetnost navrhovatele v žádném řízení, přesto ho nevyzval, aby podal žádost o osvobození od poplatku za žalobu. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud hodnotí kasační stížnost jako přípustnou, neboť byla podána osobou oprávněnou (ustanovení § 102 s. ř. s.), opírá se převážně o důvody uvedené v ustanovení § 103 s. ř. s. a není nepřípustná ani z jiných důvodů plynoucích z ustanovení § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci nepožadoval zaplacení soudního poplatku ani zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti. Za situace, kdy je předmětem kasačního přezkumu usnesení, jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudních poplatků, by totiž trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku či na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77).

Nejvyšší správní soud proto přistoupil k posouzení kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a důvody kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatel neoznačil, pod které důvody ve smyslu ustanovení § 103 podřazuje své kasační námitky, zdejší soud je posoudí podle jejich obsahu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 As 7/204 - 47). Protože napadeným rozhodnutím došlo k zastavení řízení, může být stěžovatelova argumentace subsumovatelná pouze pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžejní je v dané procesní situaci posouzení toho, zda městský soud zastavil předmětné řízení v souladu se zákonem.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“* Podle ustanovení § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích *„soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.“* V souladu s těmito ustanoveními zákona o soudních poplatcích městský soud postupoval a vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů usnesením ze dne 22. 3. 2012, č. j. 3 A 192/2011 - 10. Nejvyšší správní soud proto v tomto směru nemůže městskému soudu ničeho vytknout.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel byl ve výzvě k úhradě soudního poplatku ze dne 22. 3. 2012, č. j. 3 A 192/2011 - 10, vyzván k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů od doručení výzvy a rovněž byl řádně poučen, že v případě nezaplacení soudních poplatků bude jeho žaloba odmítnuta, a dále byl informován o možnosti požádat o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel na výzvu soudu nereagoval (reagoval pouze na výzvu ze dne 22. 3. 2012, č. j. 3 A 192/2011 - 12, kterou soud vyzval žalobce k odstranění vad podání), žádost o osvobození od soudních poplatků soudu nedoručil, a soudní poplatek na výzvu soudu, jež mu byla doručena 4. 4. 2012, neuhradil ke dni vydání kasační stížností napadeného usnesení.

Námitky stěžovatele nebyly shledány důvodnými, a proto Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. kasační stížnost proti napadenému usnesení městského soudu zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.; stěžovatel nebyl ve věci procesně úspěšný,

proto nárok na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému pak podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu